

բռնած ընթացից վերայ և աւելի մեր | 'ի գգաստութիւն Պաւիթ վարդապե
սրտի ցաւէն շարժեալ հրատարակե- | տին և իւր նմանեաց ,
ցինք յիշեալ նամակն յուղղութիւն և |

Հ Է Ք Պ Ա Ն Դ Ո Ւ Խ Տ Ն

Ուր հէք պանդուխտն կարէ գտնել թախծեալ սրտին խուն մ' սփոփանք
Անդ՝ ուր եղբարց յիւր լսելիս հնչեն սիրոյ բիւր արձագանք .

Ուր պանդխտին քաղցրը թուի անագորոյն մահ տարածամ՝

Անդ՝ ուր խփեն նորա աչեր իւր սիրելիք , կամ բարեկամ :

Երբ հէք պանդուխտն նստի կուլայ իւր շարաղէտ դիպաց վերայ
Երջանիկ որ կը զարմանայ և հարցանէ թէ Էր կուլայ .

Երբ պատճառը կը բացատրեն , ձեռն ապշութեամբ կը գոչէ նա
Ճշմարիտ է , այդքան խիստ է 'ի հայրենեաց գոլ տարակայ .

Ապուշ . մարդ որ գգացմունք չունի երբեք իւր հայրենեաց
Նա չէ 'ի շարժս մարդկային , այն զգայուն վեհ էակաց .

Նա յարածամ է ենթակայ նոցա արժան նախատանայ

Կ'ատէ զանի , ապահով եմ , և ամենուս մեր Հայրն Աստուած :

Թող պանդխտին առջեւ դիզեն ոսկի , արծաթ և շատ ակունք
Թող ամեն որ զայն հրաւիրեն յուրախութիւն և զեղիս կոչունք .

Սակայն 'ի զուր անտարակոյս կը լինին այս ամեն ճգունք

Նորա աչեր միշտ արտասուեաց պիտի լինին աղբերակունք :

Տղայ էի երբ մեկնեցայ ես իմ վայրէս ծննդական

Շաաք ինձ ըսին թէ չես կարող ժուծել վնաս պանդխտական .

Պատանի դու , եթէ կամիս քու բուն բարիքդ և խկական

Ապրէ միշտ հոն , ուր դու ծնար , Հայ ես , ապրէ 'ի Հայաստան :

Այս խօսքերըն էին խրատ ճշմարտապէս ինձ փրկարար

Սակայն անոնց զօրութիւնն իմանալու չունէի կար .

Այլ այժմ աւանդ , փորձով գիտցայ թէ աշխարհիս ամենայն այր

Երջանիկ չէ , բայց միայն անդ , զոր ծննդեան կոչեմք սուրբ վայր :

Ո՛ր բարեգութ աջն ազատիչ պիտի՝ կարկառի ինձ , Աստուած իմ՝

Ո՛ր ձայն պիտի յիմ լսելիս հնչէ մեկին թէ ազատ եմ .

Սրանալ թռչիլ 'ի Հայրենիս , ում անձկայրեաց կը փափագիմ

Հայրենիք , ո՛հ , որքան վաղուց քո սուրբ հրովդ կը տոչորիմ :

Մ . Վ . Ս .